

dem, som møde med en vis almindelig Forbannelse, at næstnyngste Klasse kun er bestemt for Officerer af Infanteriet og Cavalleriet, at Indtrædelsen i denne Klasse er betinget af en Afgangsprøve, som er forskjellig fra Afgangsprøven fra yngste Klasse, at kun de, som have gennemgaaet ælste Afdeling, i Fredstid kunne udnævnes til Premierlieutenanter i Artilleriet og Ingenieurcorpset, samt at Undervisningen i Grundvidenskaberne for de sidste Bekommende kommer til at indtage en uforholdsmæssig Plads. Man vil endvidere beholde 2 Classer af faste Officerer, som i videnskabelig Dannelse komme til at staa temmelig langt fra hinanden, og der hdes ikke de unge Officerer, hvis Vilkaar ikke have tilladt dem tidligere at skaffe sig nogen omfattende Kundskab i Realvidenskab, nogen Bistand til at indhente denne, hvorved det i høi Grad vil blive gjort vanskeligt at faae de unge Mennesker, som ifølge deres Begavelse især egne sig til Officerer, dragne saaledes frem til denne Stilling, at alle Dele af den værnepligtige Befolkning komme til at hde de Bidrag dertil, som de ere istand til at hde.

Krigsministeren har erkjendt, at i det Mindste nogle af disse Indvendinger vare berettigede, og har meddelt Udvalget følgende Modification af sit oprindelige Forslag:

Den foreslaaede Inddeling i 2 Afdelinger bortfalder, og Officerskolen inddeles i 4 Classer.

Den yngste Klasse, som er etaarig, gennemgaaes af alle dem, som ville være Secondlieutenanter i Armeen.

Den næstnyngste Klasse, som ligeledes er etaarig, gennemgaaes kun af de Secondlieutenanter, som tidligere ikke have kunnet erhverve sig de almindelige Skolekundskaber, der ere nødvendige for at følge med Undervisningen i næstældste Klasse.

Den næstældste Klasse er 2aarig og gennemgaaes af de Secondlieutenanter af alle Vaaben, som ønske at træde ind i de faste Officersstillinger; Undervisningen er fælles for dem alle og omfatter baade Grundvidenskaberne og de militære Videnskaber. Kun de, som bestaa ved dens Afgangsprøve, kunne i Fredstid ansættes som Premierlieutenanter i Armeen.

Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1866—67.

Den ælste Klasse, som i Reglen er etaarig, meddeler Undervisning til de Officerer, som ønske at uddanne sig videre. Dens Cursus ere forskjellige for Officerer af de forskjellige Vaaben; Søofficerer kunne ogsaa deltage i dem.

Dette Forslag har saa betydelige Fortrin fremfor det oprindelig fremsatte, at Udvalgets Flertal, om end nogle Medlemmer af Flertallet havde foretrukket en anden Ordning, har troet at kunne anbefale det til Vedtagelse.

16) Det sjonnes ikke hensigtsmæssigt at give de faste Lærere ved Officerskolen, der alle iforveien som Officerer ere udnævnte af Kongen, nogen særlig kongelig Ansættelse som Lærere, eftersom en saadan vilde kunne være til Hinder ved deres Forsættelse og fremkalde Tvivl ved eventuelle Pensionsberegninger. Udvalget foreslaaer derfor at lade de 2 sidste Linier af § 126 falde bort, og ved samme Leilighed foretage den Berigtigelse, som motiveres ved, at Paragraphen ikke bestemmer, af hvem de Lærere skulle udnævnes, som ikke have fast Ansættelse.

17) Den i Lovkastets § 150 opførte Inddeling af Haandværkernes Underofficersklasse i 4 Grader synes i det Væsentlige at have havt Lønningsvilkaarene for Die. Men da disse kunne komme under behørig Overveielse ved Lønningeloven, og Haandværkerne ikke have nogen saadan Commando, at det skulde være nødvendigt at bestemme, til hvilken Grad i Underofficersklassen hver Haandværker bliver at hense, foreslaaer vi, at den opførte Inddeling udgaaer.

18) I Forbindelse med den nye Organisation af Hæren anses en ny militair Straffe- og Rettergangslov for paatrængende nødvendig. Udvalget anser det for særdeles ønskeligt, at det herved tages under nøieste Overveielse, om ikke det militaire Værnethings Omraade i væsentlig Grad bør indskrænkes, og navnlig saavidt muligt begrænses til kun at omfatte de under eller imod Tjenesten begaaede Retsbrud. Ligeledes ønsker man det taget under Overveielse, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt, fremtidig at overdrage de Retsjensenten